

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122203975
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8122203975.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpenému: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, v spore o zaplatenie 340,11 Eur s prísl. a o vzájomnej žalobe žalovaného o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 211,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa 27.09.2019 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach vo výške 30 eur splatných vždy do 20-tého dňa toho- ktorého mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu z a m i e t a.

III. Žalobca m á vo vzťahu k žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 24,60%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd u r č u j e, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.06.2018 je b e z ú r o č n ý a b e z p o p l a t k o v .

V. V časti vzájomnej žaloby m á žalovaný vo vzťahu k žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/66/2022-67 zo dňa 28.09.2022 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 340,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa 27.09.2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol o nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%, vzájomnú žalobu žalovaného o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vylúčil na samostatné konanie. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným spíňa všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z. a zároveň zo strany veriteľa bola dostatočným spôsobom preskúmaná bonita žalovaného ako dlžníka pri poskytovaní úveru.

2. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoCsp/5/2023-148 zo dňa 29.06.2023 bol zrušený rozsudok vo výrokoch I. a II. a v rozsahu zrušenia vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby v rozsahu zodpovedajúcom

zrušení rozsudku soudu první instance, opětovně posoudit zmluvný úrok s ohledem na ustanovení § 53 ods. 6 a § 3 Občianskeho zákonníka. Rovnako ďalej preskúmať povinnosť žalobcu ako veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1, § 16, § 20 a § 27 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

3. Súd vec opätovne prejednal vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, vypočutím žalovaného, viazaný právnym názorom vyjadreným v Uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 22CoCsp/5/2023 a zistil tento skutkový stav :

4. Z Notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017 mal súd za preukázané zlúčenie obchodných spoločností Consumer Finance Holding a.s. so spoločnosťami D. E. F. G. a spoločnosťou VÚB Leasing a.s., ktoré sa stali jej univerzálnymi právnymi nástupcami.

5. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 24.06.2018 podpísaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 721,89 EUR, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach v počte 30, vo výške 30 EUR, celková čiastka predstavovala 900 EUR, fixná ročná úroková sadzba bola vo výške 19,88%, prvá splátka bola splatná dňom 20.07.2018, vždy k 20. dňu v mesiaci a doba trvania zmluvy bola 30 mesiacov odo dňa splnenia všetkých záväzkov.

6. Z bodu 10., bod 10.2. zmluvy vyplýva oprávnenie veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok úveru žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky pred dátumom konečnej splatnosti úveru, ktoré sa stanú splatnými okamžite, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Predžalobnou upomienkou číslo 8069810718 zo dňa 25.07.2019 upozornil veriteľ žalovaného, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 90 EUR a vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu zaplatil do 05.09.2019. Zároveň bol upozornený, že v prípade, ak tak neurobí, veriteľ pristúpi k zosplateniu úveru. Predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 01.08.2019.

7. Listom zo dňa 21.09.2019 veriteľ úver zosplatnil a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 550,18 EUR. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaný zaplatil na daný úver žalobcovi sumu 510 EUR.

8. Súd vyzýval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu predložil všetky listiny, ktorými veriteľ overoval bonitu žalovaného ako dlžníka pri poskytovaní úveru. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom podaní zo dňa 15.07.2022 predložil súdu výpis z registra klientskych informácií, z ktorého vyplýva, že žalovaný mal 0 finančných nákladov v tomto registri a zároveň príjem deklarovaný v zmluve overil dopytom do Sociálnej poisťovne a preveril vymeriavací základ žalovaného od všetkých zamestnávateľov, ktorý bol vo výške 417 EUR.

9. Súd doplnil dokazovanie ohľadne zisťovania bonity veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi, pričom žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 30.08.2023 súdu predložil výpis z registra klientskych informácií, z ktorého nevyplývajú žiadne záväzky žalovaného ako dlžníka pri poskytovaní úveru a zároveň predložil potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 24.06.2018, z ktorého vyplýva, že žalovaný mal za predposledný mesiac vymeriavací základ od všetkých zamestnávateľov 417 eur.

10. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/66/2022-191 zo dňa 09.10.2023 súd spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Prešov 7Csp/66/2022 a 7Csp/94/2023 o vzájomnej žalobe žalovaného, ktoré sa budú viesť pod spoločnou spisovou značkou 7Csp/66/2022. Uznesenie súdu nadobudlo právoplatnosť dňom 16.10.2023.

11. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/66/2022-199 zo dňa 31.10.2023 súd pripustil zmenu žalobcu zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. z dôvodu predloženia rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky.

12. Súd doplnil dokazovanie v zmysle záverov odvolacieho súdu a na pojednávaní dňa 27.11.2023 vypočul žalovaného, ktorý uviedol, že v čase, keď si bral úver dňa 24.06.2018 od Všeobecnej úverovej banky, pracoval na obecnom úrade ako verejnoprospešný pracovník a dosahoval čistý mesačný príjem 390 eur. V tom čase mal 3 dospelé deti, jeho manželka bola nezamestnaná a nepoberala žiaden príjem, žiadnu podporu v nezamestnanosti. Zamestnala sa až v decembri 2018 na polovičný úväzok. V tom čase, keď uzatváral zmluvu s VÚB a.s., mal vykonávané od zamestnávateľa zrážky zo mzdy, kde veriteľom bola pôvodne Poštová banka a.s., od ktorej si vzal úver 1.000 alebo 1500 eur, presne

si nepamätá. Následne Poštová banka a.s. postúpila svoju pohľadávku spoločnosti BENCONT. Táto spoločnosť vyzvala jeho zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy. Zamestnávateľ mu vykonával veľmi vysoké zrážky zo mzdy v sume 150, 200, 300 eur, v tom čase pracoval, avšak z dôvodu vysokých zrážok zo mzdy, nedosahoval skoro žiaden príjem. Neskôr starosta zavolať spoločnosti BENCONT, že vykonávajú veľmi vysoké zrážky z jeho mzdy, preto v roku 2020 mu začali vykonávať zrážky zo mzdy už iba vo výške 75 eur. Ďalej od spoločnosti T-Mobile si vzal mobilný telefón, táto spoločnosť postúpila svoju pohľadávku spoločnosti Intrum Slovakia, ktorej spláca splátku 20 eur mesačne, na bývanie platil 20 eur, za elektrinu 80 eur, manželka mala problémy so sluchom, mali zvýšené výdavky súvisiace s jej nepriaznivým zdravotným stavom. Deti nepracovali nikde, ťahal celú domácnosť a bol živiťom celej rodiny.

13. Z oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 11.12.2023 vyplýva, že manželka žalovaného dňa 24.06.2018 nepoberala žiadne dávky sociálneho poistenia.

14. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/66/2022-214 zo dňa 29.01.2024 súd pripustil zmenu strany sporu v časti konania o vzájomnej žalobe tak, že namiesto spoločnosti Všeobecná úverová banka a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

15. V zmysle záverov predchádzajúceho pojednávania žalovaný súdu predložil zmluvu o úvere zo dňa 02.09.2009, z obsahu ktorej vyplýva, že Poštová banka a.s. mu poskytla úver vo výške 1.500 eur s dátumom konečnej splatnosti 08.07.2015. Zároveň žalovaný predložil súdu rozhodcovský rozsudok zo dňa 19.05.2014 IA-C/03143299 vo veci žalobcu Poštová banka a.s. proti žalovanému, kde stály rozhodcovský súd zriadený pri Rozhodcovská arbitrážna a mediačná a.s. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.334,92 eur, úrok vo výške 25% ročne z dlžnej sumy istiny od 02.01.2014 do zaplataenia, úrok z omeškania, ako aj sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 01.01.2024 vo výške 352,48 eur. Zároveň žalovaný súdu predložil sprievodný list, ktorým žalovaný bol vyzvaný na podpis dohody o splátkovom kalendári, ako aj dohody o zrážkach zo mzdy. Dňa 12.11.2019 podpísal žalovaný so spoločnosťou BENCONT Investment dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku, v ktorom uznal dlh ku dňu 12.11.2019 vo výške 3.510,92 eur, ktorý pozostáva z istiny 1.334,92 eur, príslušenstva 2.176 eur a ktorý sa zaviazal splácať v splátkach vo výške 75 eur odo dňa 28.12.2019 do 28.10.2023. Dňa 12.11.2019 bola podpísaná dohoda o zrážkach zo mzdy medzi spoločnosťou BENCONT Investment a žalovaným. Rovnako žalovaný súdu predložil výplatné pásky, z ktorých vyplýva, že jeho zamestnávateľ mu vykonával zrážky zo mzdy vo výške 75 eur a zároveň predložil poštový poukaz, ktorým bola zaplataená spoločnosti Intrum Slovakia suma vo výške 10,60 eur.

16. Súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu predložil všetky doklady postupom podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách preukazujúce jeho aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore. Žalobca v podaní zo dňa 22.02.2024 uviedol, že boli splnené všetky podmienky aktívnej vecnej legitímácie, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.04.2021 sp. zn. 6CoCsp/37/2020. Súdu predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26.10.2022, z ktorého vyplýva, že Všeobecná úverová banka a.s. oznamuje žalovanému, že ku dňu 20.10.2022 došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Žalobca bol toho názoru, že v zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023 boli splnené všetky podmienky pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

17. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 11.03.2024 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní zo dňa 05.03.2024, v ktorom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného žiadal určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zároveň žiadal, aby súd v prípade, ak vyhovie žalobe, zaviazal žalovaného zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 30 eur.

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 24.06.2018 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j)

ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)

právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)

súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)

prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)

úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)

upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)

veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)

výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)

informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)

právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)

právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)

názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)

priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 7 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch,

ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Pokiaľ ide o právny názor vyjadrený v Uznesení KS v Prešove sp. zn. 22CoCsp/5/2023, podľa ktorého súd má opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby pokiaľ ide o úrok z omeškania, a to s poukazom na ustanovenia § 53 ods. 6 a § 3 Občianskeho zákonníka, súd uvádza, že podľa priemerných úrokových sadziieb zverejňovaných Národnou bankou Slovenska pri spotrebiteľských úveroch s dobou poskytovania od jedného do piatich rokov v júni 2018 bola úroková sadzba 9,76%. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z priemerných úrokových sadziieb poskytovaných peňažnými ústavmi, ktoré zverejňuje v rámci svojej štatistiky Národná banka Slovenska. Súd nevychádzal z informácií o spotrebiteľských úveroch v rámci eurozóny, kde podľa názoru súdu sa spriemerujú úrokové sadzby úverov vo všetkých členských štátoch Európskej únie, kde životná úroveň, ako aj ekonomické podmienky sú v každom štáte rozdielne. Súd je toho názoru, že relevantné môžu byť len úrokové sadzby poskytované peňažnými ústavmi v rámci územia Slovenskej republiky. Rovnako sa súd vyjadril k tomu, že aktuálna právna úprava pri spotrebiteľských úveroch stanovuje limit nie vo vzťahu k úroku pri spotrebiteľskom úvere, ale k celkovej odplate, ako to výslovne ustanovuje § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytovaní finančných prostriedkov požadovať. Výšku odplaty a jej najvyššiu prípustnú výšku ustanovuje osobitný právny predpis. Súd vychádzal z najvyššej prípustnej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za prvý štvrťrok roka 2018, ktoré platí pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú uzatvárané od 21.05.2018 do 20.08.2018, kde pri typoch spotrebiteľského úveru poskytovaného od jedného do piatich rokov bola najvyššia prípustná priemerná úroková odplata 20,68%, ktorú zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril žalobca so žalovaným, neprevýšila. Súd tak uzatvára, že úrok nepovažoval za rozporný s dobrými mravmi.

20. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s bodom 49 odôvodnenia odvolacieho súdu 22CoCsp/5/2023, kde odvolací súd po preskúmaní obsahu listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto súdneho spisu uviedol, že javí sa, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a tieto svoje povinnosti hrubo porušil, keď riadne neskúmal výdavky žalovaného vrátane bežných výdavkov súvisiacich s domácnosťou, čím sú podľa názoru odvolacieho súdu naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 druhá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca nedôsledne zisťoval, a preto ani nezohľadnil všetky výdavky žalovaného, aj keď mal objektívnu možnosť si ich pred poskytnutím úveru overiť. Tieto závery odvolacieho súdu preukázalo aj doplnené dokazovanie súdu prvej inštancie, ktorý predvolať na pojednávanie samotného žalovaného, ktorý uviedol, že s H. F. mal uzatvorený úverový vzťah, na základe ktorého mu bol poskytnutý úver 1.500 eur, čo súdu preukázal predložením zmluvy o úvere zo dňa 02.09.2009. Zo strany žalovaného bol súdu predložený rozhodcovský rozsudok zo dňa 19.05.2015, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie istiny 1.334,92 eur spolu s úrokom vo výške 25% ročne z dlžnej sumy istiny vrátane úroku z omeškania, ako aj kapitalizovaných dlžných úrokov a úrokov z omeškania kapitalizovaných ku dňu 01.01.2014 vo výške 352,48 eur. V ďalšom súd uvádza, že 12.11.2019 podpísal žalovaný s veriteľom BENCONT Investment dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku a zároveň dohodu o zrážkach zo mzdy vo výške 75 eur splatných od 28.12.2019 do 28.10.2023. Údaje uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere v bode 2. a to mesačné finančné výdavky žalovaného titulom splátok úveru, hypoték a leasingu vo výške 0 eur, sa tak nezakladajú na pravde, keďže v tomto čase, ako to preukázal žalovaný, mu zamestnávateľ vykonával zrážky zo mzdy najprv v sume 100, 200, 300 eur a po konzultácii s veriteľom vo výške 75 eur, čo žalovaný súdu preukázal predložením výplatných pásov. Rovnako žalovaný mal v tom čase záväzok vo vzťahu k samotnému veriteľovi spoločnosti Intrum Slovakia, ktoré preukázal, že spláca poštovou poukážkou sumu 20 eur a neskôr súdu predložil poštovú poukážku, ktorou veriteľovi poukázal sumu 10,60 eur, ako to vyplýva z čísla listu 230 súdneho spisu. Suma životného minima na plnoletú fyzickú osobu k 24.06.2018 bola vo výške 199,48 eur, so zohľadnením skutočnosti, že aj manželka žalovaného bola bez príjmu so zdravotným postihnutím tak, ako to uviedol žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní, životné minimum pre plnoletú nezaopatrenú osobu predstavovalo 139,16 eur so zohľadnením splátky v prospech spoločnosti BENCONT Investment 75 eur, splátky v prospech spoločnosti Intrum Slovakia 10 eur a rovnako splátky novoposkytnutého úveru vo výške 30 eur, tieto nevyhnutné mesačné výdavky žalovaného predstavovali sumu 453,64 eur, napriek tomu, že v rámci uzatvárania zmluvného vzťahu dňa 24.06.2018 sú uvedené mesačné finančné výdavky žalovaného 0 eur, čo nezodpovedá záväzkom žalovaného, ktoré súdu preukázal. V neposlednom rade je potrebné zohľadniť rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný voči žalovanému na vysokú sumu istiny, 25% úrokov z úveru ročne a kapitalizovaných úrokov z úveru a úrokov z omeškania. Rovnako žalovaný deklaroval na pojednávaní, že mal 3 plnoleté deti, ktoré však boli nezamestnané, bez príjmu a tak sa staral o 5 členov domácnosti sám pri dosahovanom príjme 390 eur. Na pojednávaní uviedol platby a to náklady titulom bývania, a to suma 20 a 80 eur titulom platieb za byt, ako aj elektrinu. Zo strany veriteľa došlo k porušeniu zákonného ustanovenia § 7 ods. 19 a 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď samotné výdavky žalovaného prevyšovali výšku jeho čistého mesačného príjmu 390 eur. Napriek tejto skutočnosti mu bol zo strany veriteľa poskytnutý úver vo výške 721,89 eur. Súd tak v celom rozsahu uzatvára, že veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti veriteľa pri poskytovaní úveru.

21. Súd poukazuje na Rozhodnutie súdneho dvora EÚ vo veci C – 377/14, ktorý rozhodol, že v spotrebiteľských zmluvách sú súdy povinné ex offo skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Okrem uvedenej povinnosti možnosť judikatúry Súdného dvora EÚ vyvodit' okrem iného aj povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa (C – 679/18) a údaje týkajú sa RPMN (C-76/10) a v prípade zistených nedostatkov na tieto pri rozhodovaní prihliadať. Z rozhodnutia Súdného dvora EÚ C – 679/18 vyplýva: „Články 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodit' dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 Smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam

uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

22. Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/171/2016 k otázke skúmania bonity spotrebiteľa uviedol: „Podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (1), veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), posudzoval dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej) Žalobca nijako nepreukázal, že by ho zaujímala bonita a stav núdze žalovaného a či žalovaný dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Pokiaľ ide o určitú mieru ľahkomyselnosti žalovaného, odvolací súd považuje aj ľahkomyselnosť dlžníka za kvalifikačné kritérium, ktoré je spôsobilé privodiť nadvládu veriteľa nad dlžníkom. Pokiaľ žalobca ako veriteľ využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Žalobca pri poskytovaní úveru zanedbal možnosti a schopnosti žalovaného spotrebiteľa splácať úver a prvostupňový súd veľmi správne odmietol priznať aj akékoľvek trovy, ktoré sa môžu na prvý pohľad zdať primerané, ale pre človeka v núdzi potenciálne spôsobilé prispieť k nezvládnuteľnému zadlženiu. Je dôležité, aby žalovaný ako spotrebiteľ finančnej služby žalobcu nezanevrel na služby a aby mohol s prehľadom zvládnuť úverový vzťah bez jeho extrémneho navýšenia (čl. 38 Charty základných práv EÚ) (rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/151/2013 z dňa 25.09.2013).

23. Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014 LCL Le Credit Lyonnais C-565/2012 posudzoval dodržanie hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky. V prípade porušenia povinnosti upravenej v článku 8 Smernice 2008/48, t. j. preveriť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z tohto vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu.

24. Po prijatí záveru súdu, že veriteľ hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti a úver je z tohto dôvodu potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi rozdiel

medzi sumou poskytnutého úveru 721,89 eur a úhradami, ktoré poukázal žalovaný žalobcovi vo výške 510 eur, spolu sumu 211,89 eur a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnutý. Zároveň boli priznané úroky z omeškania z dlžnej sumy odo dňa 27.09.2019, a to piatym dňom po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Súd priznal tieto úroky šiestym dňom nasledujúcim po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nakoľko oznámenie bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Žalovaný nepoprel doručenie tejto listiny zo strany žalobcu, čím súd túto skutočnosť s poukazom na § 151 ods. 1 C.s.p. považuje za nespornú. Súd zohľadnil nepriaznivú majetkovú a finančnú situáciu žalovaného a povolil mu zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 30 eur, majúc zároveň za to, že majetková sféra žalobcu ako podnikateľského subjektu nebude povolením splátok žalovanému ohrozená. V prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnutý. V časti konania o žalobe o trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Úspech žalobcu predstavoval 62,30%, jeho neúspech 37,70%, z tohto dôvodu súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania ako rozdiel medzi pomerom jeho úspechu a neúspechu v rozsahu 24,60%. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 Csp.

25. V tomto spore sa bolo potrebné zaoberať aj vecnou legitimitáciou žalobcu na podanie tejto žaloby, a to s poukazom na znenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

26. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z., ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu.87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Citované zákonné ustanovenia ustanovuje, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že klient bol písomne vyzvaný na zaplatenie čo i len časti peňažného záväzku, z ktorého zaplatením je v omeškaní a jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 dní. Súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.04.2021 sp. zn. 6CoCsp/37/2020, kde súd cituje: „Uvedené výzvy pôvodného veriteľa je to potrebné považovať za výzvy banky rovnako ako bol žalovaný po uvedenom zlúčení povinný plniť banke a v prípade, že by zmluvu neporušil, bol by povinný plniť banke v splátkach v zmysle pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez ďalšieho.“ Rovnako sa súd pri posúdení aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu riadil Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023 z ktorého záverov vyplýva: „V kontexte uvedeného Najvyšší súd záverom konštatuje, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že vo výzve podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, musí banka klienta informovať o možnosti postúpiť pohľadávku na tretiu osobu.“ V zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobca súdu predložil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.09.2019, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 26.10.2022, pričom žalovaný samotné doručenie tohto oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru ani v spore nepoprel. Výzvou podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré bolo doručené žalovanému, a teda boli podľa názoru súdu splnené podmienky postúpenia bankovej pohľadávky s poukazom na 90 dňové omeškanie žalovaného s plnením peňažného záväzku

v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie tejto žaloby.

28. Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

29. V ďalšom sa súd zaoberal v súlade s § 11 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch vzájomnou žalobou žalovaného. Úver z úverovej zmluvy číslo 8069810718 zo dňa 24.06.2018 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, tak ako to súd už vyššie konštatoval z dôvodu hrubého porušenia povinností veriteľa pri poskytovaní úverov, keď ten dôsledne nezisťoval tak príjmy, ako aj nevyhnutné mesačné výdavky žalovaného a členov jeho rodiny. Nevykonal dostatočný audit domáceho rozpočtu žalovaného a neprijal dostatočne odôvodnený záver, či poskytnutý úver je alebo nie je možné žalovanému poskytnúť s poukazom na jeho finančnú a majetkovú situáciu. V časti vzájomnej žaloby súd rozhodol o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 Csp.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.